

[Hendriksen.]

sættelse og Betænkningens Afgivelse, og der havde været rigelig Tid for Partiet Venstre til at gøre en virkelig saglig Indsats i det andet høje Ting, men det har Partiet Venstre ikke villet gøre. Jeg er selvfølgelig glad over, at Partiet nu i dette høje Ting i den ellefte Time ønsker at gaa ind i en virkelig reel Forhandling om Forslaget; det kan jeg kun hilse med Tilfredshed. Men man har ikke benyttet de 7 Uger, Forslaget henlaa i det andet høje Ting, til at føre saadanne Forhandlinger.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem (Villemoes) var lidt syrlig over den Stilling, Grosserer-Societetets Formand, Grosserer Holger Laage-Petersen, havde taget i den Udtalelse, som jeg omtalte i Gaar, da jeg refererede et Interview med ham i „Dagens Nyheder“. Ja, denne Syrlighed kunde det ærede Medlem ogsaa have udstrakt til min Partifælle, det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), der er Formand for Provis-handelskammeret, da ogsaa dette ærede Medlem gaar ind for denne Sag. Han gør det sandelig ikke med Glæde, det gør Grosserer Holger Laage-Petersen heller ikke, og det gør jeg heller ikke, men vi gør det, fordi vi har en Ansvarsfølelse, som det ærede Medlem aabenbart ikke har den rette Forstaaelse af, at vi kan have, naar han ikke selv har den.

Det ærede Medlem raillerede ogsaa noget over, at jeg i Gaar havde sagt, at det ikke er nogen ny Æra, som Det konservative Folkeparti er sindet at indlede i Samarbejdet med den høje Regering og Regeringspartierne. Heroverfor gjorde det ærede Medlem gældende, at det var det saa sandelig heller ikke, for det var en gammel Æra, og det ærede Medlem var saa venlig at pege paa en historisk Dato, nemlig den 21. Marts 1929, idet han spurgte, om det da var dengang, den nye Æra blev indledet. Ja, det var det. Den 21. Marts 1929 er en Mærkedag i politisk Historie og en Mærkedag i Konservatismens Historie. Dengang gjorde Konservatismen det eneste rigtige; da indledede Det konservative Folkeparti en ny Æra. Jeg ved godt, at det ikke var en ny Æra, som glæder Partiet Venstre, men derfor indledede vi den alligevel, og det, vi dengang indledede, skal vi ogsaa nok følge i Fremtiden.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa Kriseforliget i 1931, som det ærede Medlem ikke var glad ved. Det var jeg heller ikke; jeg ved ikke, om det ærede Medlem ved det, men jeg var i hvert Fald en af de 3 Konservative i det andet høje Ting, der ikke alene stemte imod Kriseforliget, men ogsaa

talte imod det. Jeg vil ikke sige, at jeg fortryder mit Standpunkt, men jeg vil sige, at de Mænd, som fra konservativ Side gik ind for Kriseforliget i 1931, havde alligevel et Fremsyn, som jeg i mange Retninger godt kunde ønske Partiet Venstre ogsaa havde.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem fremsatte saa nogle Bemærkninger om „Berlingske Tidende“ og citerede forskellige Uddrag af Artikler, der har staaet i „Berlingske Tidende“. Jeg troede, det ærede Medlem vidste, men han ved det aabenbart ikke, at „Berlingske Tidende“ er et i alle Henseender frit stillet Blad. Det er ingen Lydpotte af Det konservative Folkeparti, det er ikke bundet i politisk Henseende, som Venstres Presse er bundet. Bladet tager det Standpunkt, der passer det, og vi tager det Standpunkt, der passer os. Disse Standpunkter dækker ikke altid hinanden, men derved er der ikke noget at gøre.

Mere tror jeg ikke, at det ærede Medlems Udtalelser gav mig Anledning til at sige. Jeg ønsker ikke her at gentage mine Udtalelser om mit Syn paa Venstres Standpunkt i det hele taget. Det omtalte jeg i Gaar, og jeg skal ikke paa ny krænke sarte Venstre-øren.

Jeppesen-Drusebjerg: Den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) forklarede, da han før havde Ordet, som Grund til, at Venstre nu ikke længere kunde stemme for et Lovforslag, der stærkt ligner det, han stemte for i Fjor, at man ved Lovens Administration havde taget for stærke beskæftigelsesmæssige Hensyn. Jeg er ganske enig i, at denne Lovgivning ikke bør administreres ensidigt. Der bør tages Hensyn baade til det beskæftigelsesmæssige, til det valutamæssige og naturligvis i første Række til vort Landbrugs Eksportforhold. Men jeg kan heller ikke se rettere, end at der netop er taget ligelige Hensyn til disse tre Forhold. Det ærede Medlem skylder Bevis for, at de beskæftigelsesmæssige Hensyn har været de overvejende ved Lovens Administration. Det ærede Medlem har gennem de to Repræsentanter, som Partiet Venstre sammen med andre Partier har i Valutaudvalget, haft de bedst mulige Betingelser for at følge, hvorledes Loven er blevet administreret, og jeg har endnu ikke hørt, at der er fremsat noget virkelig Bevis for, at Paastanden om, at der i overvejende Grad er taget beskæftigelsesmæssige Hensyn, er rigtig.

Det ærede Medlem nævnte igen den Kronik, som er skrevet af Udenrigsminister Munch i Dagbladet „Politiken“, og jeg